

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การประกอบกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งหมายถึง การแปรสภาพวัตถุดิบในชั้นต่าง ๆ โดยมุ่งให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ที่สูงที่สุด เท่าที่พึงกระทำได้ในทุก ๆ ชั้น และทุกระยะของการแปรสภาพนั้น ๆ¹ ซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรม หัตถกรรม และการทำเหมืองแร่ การประกอบกิจการอุตสาหกรรมจะสำเร็จผลไปโดยควดจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือในด้านการเงิน เพื่อให้มีทุน มีการจัดการอันมีประสิทธิภาพ และมีความรู้ในทางวิชาการ คณะสำรวจเศรษฐกิจของธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ (ธนาคารโลก) ได้เสนอรายงานต่อรัฐบาล ในปี พ.ศ. 2503 เกี่ยวกับมาตรการส่งเสริมความเจริญของอุตสาหกรรม² ดังต่อไปนี้

1. ให้ประโยชน์พิเศษ เช่น ตั้งพิภคอุตสาหกรรมคุ้มครองในระยะแรก ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากร และอื่น ๆ
2. ยกเลิกข้อจำกัดของการขยายกิจการ
3. ปรับปรุงบริการการให้กู้ยืม
4. ให้ความสะดวกในทางสถานที่และทางวัตถุ
5. ปรับปรุงองค์งานของกระทรวงอุตสาหกรรมเสียใหม่
6. ขจัดการกระทำอันไม่เป็นธรรม

¹ยศ บุนนาค, การอุตสาหกรรมในประเทศไทย (กระทรวงอุตสาหกรรม, พศจิกายน 2513), หน้า 6.

²รายงานคณะสำรวจเศรษฐกิจของธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ, โครงการพัฒนาของรัฐบาลสำหรับประเทศไทย, สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ, หน้า 118 - 126.

ในข้อ 3 ที่ว่า ปรับปรุงบริการการใหญ่ขึ้นนี้ คณะสำรวจได้เสนอความเห็นไว้ในรายงานฯ "ธนาคารอุตสาหกรรมซึ่งเป็นของรัฐ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2496 เพื่อให้ธุรกิจขนาดเล็กกู้ยืมเงิน แต่ประวัติการดำเนินงานไม่เป็นที่น่าพอใจ บัดนี้ทางการมีเจตน์จำนงค์จะตั้งบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขึ้นแทน โดยให้เอกชนเป็นเจ้าของ ทุนเริ่มแรกราว 1 ใน 4 จะไต่จากการขายหุ้นให้แก่เอกชน ส่วนที่เหลือจะได้รับความช่วยเหลือในรูปเงินกู้จากองค์การ ไอ.ซี.เอ. และจากรัฐบาลอีกจำนวนหนึ่ง เงินที่รัฐบาลจะใหญ่ไต่มาจากสินทรัพย์ที่เรียกคืนได้ของธนาคารอุตสาหกรรมปัจจุบัน ทุนประเดิมจะมีจำนวน 20 ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนเล็กน้อย เมื่อเทียบกับความต้องการเงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรมทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ดี เป็นการสมควรที่บริษัทจะเริ่มทำการในขนาดเล็กก่อน ในระยะที่เจ้าหน้าที่หาความชำนาญในการปฏิบัติงาน และค่อย ๆ มีชื่อเสียงในการใหญ่อย่างถูกต้องและรอบคอบ แต่ความบกพร่องในการจัดทำคำขอกู้ยืมที่ธนาคารอุตสาหกรรมประสบมาแล้ว อาจจะเป็นเครื่องจำกัดขอบเขตการปฏิบัติงานที่ถูกหลักอยู่ชั่วระยะหนึ่ง แต่ภายหลังเมื่อบริษัทได้ชื่อเสียง และมีความชำนาญเพิ่มขึ้นแล้ว ก็ควรจะสามารเพิ่มจำนวนใหญ่ยืมที่ถูกหลักให้มากขึ้นเป็นลำดับ เพื่ออำนวยความสะดวกในการนี้ ควรจะจัดหาผู้เชี่ยวชาญพิเศษชาวต่างประเทศ มาช่วยดูขอกู้วิเคราะห์กิจการของเขา และทำเอกสารประกอบคำขอกู้ให้สมบูรณ์เพียงพอ"

เจตน์จำนงค์ซึ่งรัฐบาลดำริจะตั้งบริษัทขึ้นนั้น คือ การตราพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 76 ตอนที่ 99 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2502 โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ "โดยที่การประกอบอุตสาหกรรมจะสำเร็จผลไปไต่ควยดี จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือในด้านการเงินเพื่อให้มีทุน มีการจัดการอันมีสมรรถภาพ และมีความรู้ในด้านวิชาการ จึงสมควรจัดให้มีบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อช่วยเหลือกิจการอุตสาหกรรมให้สำเร็จผลดังวาม"

วัตถุประสงค์

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา อุตสาหกรรมส่วนเอกชน มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2505 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2506 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2510 และประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 233 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2515 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. ช่วยเหลือการจัดตั้งการขยายและการปรับปรุงให้ทันสมัย ซึ่งการระดม อุตสาหกรรม³ ส่วนเอกชน และ
2. สนับสนุนและดำเนินการให้มีทุนส่วนเอกชนทั้งในและนอกราชอาณาจักร เข้าร่วมในการระดมอุตสาหกรรมส่วนเอกชน รวมทั้งการรวมเงินทุน และช่วยพัฒนาตลาดทุน การระดมอุตสาหกรรมที่มีส่วนได้เสียอันเป็นของรัฐบาล หรือของสาธารณะอยู่ ควบนั้น ถ้าในสาระสำคัญมีลักษณะเป็นการระดมอุตสาหกรรมส่วนเอกชน ก็ไม่จำเป็นต้อง กันออกนอกชายแดนความอุปการะของบริษัทในการเงิน ทั้ง ๆ ที่มีส่วนได้เสียอันเป็นของ รัฐบาลหรือของสาธารณะอยู่ควบ แต่ตามวิธีจำกัดใดที่มีรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลถือ ทุนอยู่ควบไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเป็นจำนวนสูงกว่าหนึ่งในสามของทุนเรือนหุ้น ทั้งสิ้น ไม่ให้ถือว่าบริษัทนั้นมีลักษณะเป็นการระดมอุตสาหกรรมส่วนเอกชนในสาระสำคัญ

ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว บริษัทมีอำนาจกระทำการ ใด ๆ โดยตนเอง หรือโดยฐานะเป็นตัวแทนบุคคลอันตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา 12 แห่ง พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 ต่อไปนี้ คือ

³การระดมอุตสาหกรรม หมายความว่า การประกอบอุตสาหกรรม และให้หมาย ความรวมถึงการทำหัตถกรรม การดำเนินกรรมวิธี และการซ่อมซึ่งสิ่งของ การทำเหมืองแร่ การผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานอย่างอื่น ๆ การขนส่ง การอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การก่อสร้าง การปรับปรุงพื้นที่และเกษตรกรรมพาณิชย์ มาตรา 3 ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 233.

1. ให้อุปการะในการเงิน คอยวิงวอนกู้ยืมเงินระยะยาวหรือระยะปานกลาง โดยมีหรือไม่มีหลักประกัน หรือคอยวิงวอนซื้อหรือเช่าซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์อย่างอื่น ๆ หรือ คอยวิธีจัดให้ใครมาซึ่งส่วนใดเสียอย่างอื่นใด
2. ประกันซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์อื่นใด
3. ประกันการชำระเงินที่กู้ยืมจากแหล่งกู้ยืมส่วนบุคคล
4. จัดให้มีเงินกลับมาลงทุนใหม่คอยวิงวอนขายทรัพย์สินที่บริษัทได้มาจากการลงทุน
5. กู้ยืมเงินในหรือนอกราชอาณาจักร เพื่อธุรกิจของบริษัทและให้หลักประกันเงินที่กู้ยืม ในกรณีกู้ยืมเงินโดยออกหุ้นกู้ มีหน้าความในมาตรา 1230 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์⁴ มาใช้บังคับ
6. ใช้เงินคงเหลืออยู่เปลาชของบริษัทซื้อหลักทรัพย์ที่เหมาะสมในหรือนอกราชอาณาจักร

7. จัดให้ใครมา ถือกรรมสิทธิ์ เช่าหรือให้เช่า จำนองหรือรับจำนอง จำนำหรือรับจำนำ และขายหรือจำหน่ายคคววิธีอื่นใดซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งหลักทรัพย์ต่าง ๆ

แต่การจัดให้ใครมาหรือถือกรรมสิทธิ์ซึ่งอสังหาริมทรัพย์มีได้เฉพาะในกรณีเพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับดำเนินธุรกิจหรือสำหรับลูกจ้างของบริษัทตามสมควร หรือในกรณีซื้ออสังหาริมทรัพย์ของลูกหนี้จากการขายทอดตลาดตามคำสั่งศาล รวมตลอดถึงการเอาทรัพย์สินจำนองหลุดหรือการเอาทรัพย์สินที่ชื้อนี้บริษัท ทั้งนี้แม้จะมีจำนวนที่ดินเกินกำหนดที่พึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

⁴มาตรา 1230 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติไว้ว่า : จำนวนเงินที่จะออกหุ้นกู้ นั้น ท่านมิให้เกินจำนวนเงินอันใดซึ่งใส่ไว้ในทุนของบริษัทแล้ว ถ้าบัญชีงบดุลครั้งที่สุดแสดงจำนวนสินทรัพย์वालคนอยลงไปกว่าจำนวนเงินอันใดซึ่งใส่ไว้ในทุนของบริษัทแล้วไซ้ร ท่านมิให้กำหนดจำนวนเงินที่จะออกหุ้นกู้ให้เกินไปกว่าจำนวนราคาสินทรัพย์นั้น.

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบริษัท เนื่องจากการขายทอดตลาดตาม คำสั่งศาล การเอาทรัพย์สินของบุคคลหรือการเอาทรัพย์สินของบริษัท ให้จำหน่ายภายใน หนึ่งปี นับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบริษัท เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ใหญ่ขยายกำหนดเวลาได้อีกไม่เกินหนึ่งปี ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ รัฐมนตรีจัดการจำหน่ายภายในหนึ่งปี โดยให้บริษัทเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ทั้งนี้เว้นแต่ บริษัทจะใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นสถานที่สำหรับดำเนินธุรกิจหรือสำหรับลูกจ้างของ บริษัทตามสมควร

8. มีบัญชีเงินฝากจ่ายคืนเมื่อเรียกร้องและเงินฝากจ่ายคืนโดยมีกำหนดเวลา กับธนาคารใด ๆ

9. ให้ประกันหรือชดเชยค่าเสียหายและทำความตกลงใด ๆ กับรัฐบาล เทศบาล หรือบุคคลอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิ สัมปทานและเอกสิทธิ์ใด ๆ บรรดาที่บริษัทเห็นว่า จะช่วยให้วัตถุประสงค์ของบริษัทสำเร็จผล

10. ประกอบกิจการจัดการลงทุนตามโครงการ โดยการออกตราสารหรือ หลักฐานแสดงสิทธิในหลักทรัพย์ของแต่ละโครงการจำหน่ายแก่ประชาชน และนำเงินที่ ได้จากการจำหน่ายตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธินั้นไปลงทุนในหลักทรัพย์ตามที่กำหนด ไว้ในโครงการ

11. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการและทางเทคนิคแก่ภาระธุรกิจ อุตสาหกรรมส่วนเอกชน และช่วยให้ภาระธุรกิจนั้นได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหารงาน และการจัดการและทางเทคนิค

12. รับชำระเงินใด ๆ เกี่ยวกับเงินที่บริษัทใหญ่ยืมแมกก่อนวันถึงกำหนดชำระ

13. สั่งจ่าย รับรองหรือสลักหลังตั๋วเงินหรือใช้เงินตามตั๋วเงินเพื่อประโยชน์ แห่งธุรกิจของบริษัท

14. จัดให้มีการสงเคราะห์ตามสมควรแก่ลูกจ้าง หรือผู้พ้นจากการเป็นลูกจ้าง ของบริษัทและครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น

15. กระทำกิจการอย่างอื่น ๆ บรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

บริษัทเป็นสถาบันซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของ และเป็นผู้ดำเนินกิจการ โดยมีสำนักงานใหญ่อยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร กำหนดให้ทุนเรือนหุ้นของบริษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญ 20,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท รวมเป็นทุนเริ่มแรกในปี 2502 จำนวน 20 ล้านบาท ทุนที่กล่าวมานี้อาจเพิ่มขึ้นโดยด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่ โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้ (มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติบริษัท 2502) และโดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน และ 13 ธันวาคม 2505 บริษัทได้เพิ่มทุนเรือนหุ้นจากเดิม 20 ล้านบาท เป็น 100 ล้านบาท โดยแบ่งออกเป็น 100,000 หุ้น มีมูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท และได้เพิ่มอีกครั้งในปี 2516 เป็นทุนเรือนหุ้นทั้งสิ้น 150,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท เป็นมูลค่าหุ้นสามัญทั้งสิ้น 150 ล้านบาท ขณะนี้กำลังดำเนินการเพิ่มทุนอีก 100 ล้านบาท

ในจำนวนผู้ถือหุ้นของบริษัทนั้น มีธนาคารพาณิชย์ ทั้งไทยและต่างประเทศ สถาบันการเงินในและนอกประเทศ บริษัทประกันภัย โรงงานอุตสาหกรรมส่วนเอกชน บริษัทเอกชน และผู้ประกอบการธุรกิจสาขาต่าง ๆ ผู้ถือหุ้นฝ่ายไทย ถือหุ้นในอัตราร้อยละ 53 และฝ่ายต่างประเทศถือหุ้นในอัตราร้อยละ 47

นโยบายบริษัท⁵

คณะกรรมการบริษัทได้ปรับปรุงนโยบายต่อไปนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางดำเนินงาน คือ

1. บริษัทเป็นสถาบันลงทุน ตั้งขึ้นเพื่อช่วยขยายอุตสาหกรรมในประเทศไทย เพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์ดังกล่าว จึงได้ทำนโยบายรวมที่จะส่งเสริมการเงิน และช่วยเหลือ

⁵ปรับปรุงตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 65 เมื่อ 19 พฤษภาคม

อุตสาหกรรมส่วนเอกชน

2. บริษัทจะลงทุนในกิจการที่คาดว่าจะมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศไทย
3. จะทำการตัดสินใจลงทุนเฉพาะการลงทุนที่มีหลักเกณฑ์ถูกต้อง และเป็นไปตามมาตรฐาน
4. เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่พิจารณา จะเลือกโครงการอย่างกว้าง ๆ เช่น ใ้สภาพภูมิประเทศ
5. ข้อกำหนดของบริษัทที่ว่า บริษัทจะจัดหาเงินให้กับลูกค้า โดยพิจารณาอย่างเหมาะสม และคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ จะกำหนดช่วงระยะเวลาการลงทุนที่เหมาะสม จะสนใจการลงทุนของผู้ถือหุ้น และจะจัดหาหุ้นให้สม่ำเสมอ
6. จะไม่ก่อให้เกิดหนี้สินเกินกว่า 6 เท่าของเงินกองทุน⁶ (เงินกองทุน = ทุนชำระ แลวบวกเงินสำรอง บวกกำไรสะสม)

⁶เพิ่มเติมตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 148 เมื่อ 27 มิถุนายน 2516 เดิมก่อนการเปลี่ยนแปลงกำหนดว่า จะไม่ก่อให้เกิดหนี้สินใดเกินกว่า 3.5 เท่าของเงินกองทุน (เงินกองทุน = ทุนชำระแลว บวกเงินสำรอง บวกเงินซึ่งเป็นเสมือนทุน) หนี้สินในกรณีนี้ไม่รวมเงินกู้ที่บริษัทรับจากกระทรวงการคลังตามสัญญาเงินเมื่อ 16 กันยายน 2506 และสัญญาเงินเมื่อ 28 เมษายน 2510 ระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และบริษัทซึ่งถือเป็นเงินเสมือนทุน.

ในการคำนวณอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเราของ หนี้สินทั้งหมดที่เป็นเงินตราต่างประเทศจะแปลงเป็นค่าเงินบาท โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนในขณะที่ทำการคำนวณ⁷

7. จะแยกประเภทเงินใหญ่ยืม (ยกเว้นเงินลงทุนชั่วคราวของการซื้อพันธบัตรระยะสั้น) ตามประเภทของอุตสาหกรรม และตามประเภทของเงินกู้

ก. โดยทั่วไปจะไม่อนุมัติเงินกู้ให้กับกิจการใดกิจการหนึ่ง (ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด) เกินกว่า 25 % ของเงินกองทุนตามที่กำหนดในข้อ 6

ข. โดยทั่วไปจะไม่อนุมัติเงินกู้ให้กับกิจการใดกิจการหนึ่งในรูปของการร่วมลงทุนเกินกว่า 10 % ของเงินกองทุนตามที่กำหนดในข้อ 6

ค. การร่วมลงทุนทั้งหมดต้องไม่มากกว่าเงินกองทุน

ง. โดยปกติจะไม่ใหญ่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท⁸

⁷เพิ่มเติมตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 162 เมื่อ 30 เมษายน 2517 ก่อนการเพิ่มเติมกำหนดไว้ว่า หนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ จะมีค่าเป็นเงินบาทตามมูลค่าของการกู้ยืมในวันที่ทำสัญญาเงิน.

⁸เพิ่มเติมตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 148 เมื่อ 27 มิถุนายน 2516 ก่อนการเพิ่มเติมกำหนดไว้ว่า

ก. โดยปกติจะไม่อนุมัติเงินกู้ให้กับกิจการใดกิจการหนึ่งไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด เกินกว่า 15 % ของทุนที่ชำระแล้ว บวกเงินสำรอง บวกเงินที่ถือเสมือนหนึ่งเป็นทุน

ข. จะไม่อนุมัติเงินกู้ให้กิจการใดกิจการหนึ่งในรูปของการร่วมลงทุนเกินกว่า 10 % ของทุนที่ชำระแล้ว บวกเงินสำรอง

ค. การร่วมลงทุนทั้งหมดต้องไม่มากกว่าทุนที่ชำระแล้ว บวกเงินสำรอง

ง. โดยปกติจะไม่ใหญ่ต่ำกว่า 500,000 บาท

8. จะไม่หาผลประโยชน์ในกิจการใด หรือผลประโยชน์อื่นใด ซึ่งจะทำให้เกิดความรับผิดชอบต่อฝ่ายจัดการของกิจการ และโดยปกติจะไม่ให้กิจการใดเกินกว่า 25 % ของเงินกองทุนในกรณีที่คาดว่าจะเกิดความเสียหาย บริษัทจะกระทำตามที่คิดอย่างรอบคอบเหมาะสม เพื่อป้องกันการลงทุนของบริษัทเอง⁹

9. จะดำเนินงานในลักษณะที่เป็นการช่วยสร้างความเจริญให้กับตลาดหุ้นในไทย และจะปรับปรุงให้มีการแพร่หลายในตลาดหุ้น และหลักทรัพย์

10. จะให้เงินกู้กับกิจการที่มีการจัดการดี มีผลตอบแทนตามเศรษฐกิจอย่างเห็นได้ชัด จะติดตามคุณผลงาน และให้คำแนะนำปรึกษาเมื่อร้องขอ

11. ฝ่ายจัดการของบริษัทต้องเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพพอที่จะช่วยบริการโครงการของลูกคาได้ จึงจำเป็นต้องส่งเสริมพนักงานให้มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งการวิเคราะห์ ตานการเงิน ตานเศรษฐกิจ ตานวิศวกรรม การบัญชี และกฎหมาย

12. เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานใหญ่ยืม บริษัทจะพยายามหาหลักประกันให้พอเพียงกับเงินกู้ อย่างไรก็ตาม บริษัทตัดสินใจลงทุนตามการพิจารณาวิเคราะห์ ความสามารถในการหากำไรของกิจการ

13. จะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการใหญ่ยืมและบริการ จะอนุมัติสะสมเงินสำรองและจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้น เมื่อมีผลตอบแทนอันเป็นที่น่าพอใจจากการลงทุน เงินสำรองนั้นจะไคแก่ เงินสำรองเผื่อเงินใหญ่ที่อาจสูญ เงินสำรองเผื่อการลงทุนเพิ่มเติม เงินสำรองตามกฎหมาย ทั้งนี้จะตั้งไว้อย่างต่ำ 30 % ของกำไรสุทธิต่อปี ประกอบด้วย

ก. 25 % ของกำไรสุทธิ จัดตั้งเป็นเงินสำรองหนี้สูญและการลงทุน จนกว่าเงินสำรองนี้จะเป็น 20 % ของเงินกู้ และเงินลงทุน

⁹เพิ่มเติมตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 73 เมื่อ 29 มีนาคม

ข. 5 % ของกำไรสุทธิ จัดตั้งเป็นเงินสำรองตามกฎหมายจนกว่าเงินสำรองนี้จะเป็น 10 % ของทุนชำระแล้ว

14. ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ จากเงินกู้ต่างประเทศของบริษัท ซึ่งบริษัทต้องชำระคืน¹⁰ จะคลุมถึง

ก. เงินกู้ที่มีรัฐบาลค้ำประกัน และไม่มีค้ำประกันตามสัญญา ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างบริษัท และกระทรวงการคลัง วันที่ 26 เมษายน 2517 หรือ

ข. ในกรณีที่สัญญาไม่ได้คุ้มครองถึงความเสี่ยงดังกล่าว บริษัทจะโอนความเสี่ยงนั้นไปให้ลูกค้า หรือหาวิธีที่เหมาะสม เพื่อคุ้มครองความเสี่ยงนี้

15. คณะกรรมการบริษัทจะให้ความพยายามอย่างดีที่สุดที่จะป้องกันมิให้บุคคลหรือบริษัทใด หรือกลุ่มบุคคล หรือบริษัทที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีอำนาจควบคุมการดำเนินงานของบริษัท

การดำเนินงาน

เพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์ที่วางไว้ บริษัทเสนอบริการที่มีคุณภาพ ทั้งด้านการช่วยเหลือทางการเงิน ทางวิชาการ แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม รวมถึงบริการต่าง ๆ เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ ดังนี้

1. บริการจัดหาเงินทุนและเงินลงทุน บริษัทให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไทย เขาร่วมทุนในกิจการอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการ

¹⁰เพิ่มเติมตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 162 เมื่อ 30 เมษายน 2517 ก่อนการเพิ่มเติม บริษัทจะไม่รับภาระความเสี่ยงจากเงินตราต่างประเทศ สำหรับเงินกู้ต่างประเทศ ซึ่งจะต้องชำระคืนเป็นเงินตราต่างประเทศ จะโอนความเสี่ยงนั้นให้ลูกค้า หรือหาวิธีการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงนั้น.

พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ใหญ่มีเงินระยะยาว ทั้งเงินบาทและเงินตราต่างประเทศ โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำ จัดหาเงินทุนและเงินร่วมลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ ให้แก่อุตสาหกรรมที่ต้องการเงินเกินกว่าที่บริษัทจะช่วยเหลือได้ตามลำพัง

2. บริการให้คำปรึกษาทางการลงทุน บริษัทมีเจ้าหน้าที่สำหรับให้คำแนะนำ ทางด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. การแนะนำทางการตลาด เช่น การศึกษาสภาพสินค้า อุปสงค์ อุปทาน ของผลิตภัณฑ์ ระบบราคา และการจำหน่าย

ข. การแนะนำทางการเงิน เช่น การวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเงินของบริษัท การประมาณการผลิต และผลกำไร การเพิ่มทุน การซื้อกิจการบริษัทอื่น

ค. การแนะนำทางเทคนิค กรรมวิธีการผลิต การเลือกซื้อเครื่องจักร การติดตั้ง และการวางแผนโรงงาน

3. บริการจัดการลงทุน เพื่อพัฒนาตลาดทุน และเป็นการระดมเงินออมส่วน เอกชนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย บริษัทประกอบกิจการจัดการลงทุนตามโครงการ โดยการออกตราสาร หรือหลักฐานแสดงสิทธิในหลักทรัพย์ (Certificates) ของแต่ละโครงการจำหน่ายแก่ประชาชน และนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายตราสาร หรือหลักฐานแสดงสิทธินั้นไปลงทุนในหลักทรัพย์ตามที่กำหนด ไว้ในโครงการ บริษัทได้จัดตั้งกองทุนรวม (Mutual Fund) ขึ้น เพื่อดำเนินกิจการทาง ด้านนี้โดยเฉพาะ

โครงการที่คาดว่าจะดำเนินการ คือ บริการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ชนิดต่าง ๆ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ที่มี หรือไม่มีธนาคารค้ำประกัน และหุ้นที่เปลี่ยนเป็นหุ้นสามัญได้

บริการจัดการขายหุ้น แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

ก. แบบรับประกันผลการขายหุ้น (Firm Basis) ในลักษณะนี้รับประกัน ว่าลูกค้าจะได้รับเงินระดมทุนตามจำนวนที่เสนอขายทั้งหมด โดยไม่ต้องพะวงถึงผลของการขายหุ้น

ข. แบบจัดจำหน่ายหุ้น (Best Efforts Basis) ลักษณะนี้บริษัทจะพยายามจัดจำหน่ายหุ้นให้ไต่มาที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่มีการประกันผลของการขาย

ค. แบบแนะนำการขายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไป (Advisory Basis) ลักษณะนี้เหมาะสำหรับลูกค้าที่ต้องการจัดจำหน่ายหุ้นเอง แต่ยังคงขาดความรู้ความชำนาญ บริษัทจะให้คำปรึกษาและคำแนะนำ เพื่อให้การจัดจำหน่ายหุ้นประสบความสำเร็จ

ผู้มีสิทธิได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากบริษัท

ผู้มีสิทธิจะขอความช่วยเหลือทางการเงินจากบริษัทได้นั้น จะต้องอยู่ในลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

1. ต้องเป็นผู้ที่มีโครงการจะดำเนินกิจการอุตสาหกรรมในประเทศไทย
2. ต้องเป็นผู้ที่กำลังดำเนินกิจการอุตสาหกรรมในประเทศไทย ที่ต้องการ

ขยายหรือปรับปรุงกิจการ

3. ต้องเป็นกิจการอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการอยู่ในประเทศไทย ทั้งนี้ไม่ว่ากิจการนั้นจะเป็นของไทยหรือต่างประเทศ หรือเป็นกิจการร่วมระหว่างผู้ลงทุนชาวไทยกับชาวต่างประเทศ ตราบใดที่กิจการอุตสาหกรรมนั้นมีโรงงานตั้งอยู่ในประเทศไทย

บริษัทจะไม่พิจารณาเงินกู้ของกิจการอุตสาหกรรมที่มีรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลถือหุ้นเกินกว่า 1 ใน 3 ของทุนเรือนหุ้นทั้งสิ้น

บริษัทต้องไม่ลงเงินในภาระใดๆ หรือประกอบธุรกิจอย่างอื่นใดกับทางหรือภาระธุรกิจที่กรรมการของบริษัทเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนใดเสียอย่างอื่นอยู่ควยไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่การลงเงินหรือประกอบธุรกิจนั้นจะได้รับอนุมัติเป็นเอกฉันท์จากกรรมการคนอื่น ๆ ของบริษัท เมื่อกรรมการผู้ใดมีส่วนใดเสียดังกล่าวแล้ว กรรมการผู้นั้นต้องเปิดเผยข้อที่ประชุมคณะกรรมการว่าตนมีส่วนใดเสียอย่างไร ในกรณีที่มีส่วนใดเสียอยู่แล้ว ให้เปิดเผยในคราวประชุมหรือพิจารณาเรื่องการเงิน หรือจะประกอบธุรกิจนั้น หรือถ้ากรณีเป็นอย่างอื่น ก็ให้เปิดเผยในคราวประชุมแรก หลังจากที่ตนได้มาซึ่งส่วนใดเสีย นั้น แต่ถา

กรรมการผู้ใดให้คำบอกกล่าวแล้วเป็นการทั่วไป โดยระบุว่าตนเป็นหุ้นส่วนในทางใด หรือเป็นกรรมการ หรือผู้ถือหุ้นในภาระชุระใด หรือมีส่วนใดเสียอย่างอื่นในทาง หรือ ภาระชุระใดไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ก็ให้ถือว่าคำบอกกล่าวนั้นเป็นการเปิดเผย เพียงพอแล้ว (มาตรา 13 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 233)

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีสิทธิขอกู้เงิน

อุตสาหกรรมที่มีสิทธิขอกู้เงินจากบริษัท จะต้องอยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของ ประเภทอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้ คือ

1. อุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Goods Industries) ซึ่งต้องอาศัยการแปรสภาพวัตถุดิบที่เป็นแร่โลหะ ผลิตผลทางการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ โดยผ่านกรรมวิธีทางจักรกล หรือทางเคมี เช่น การผลิตอาหารสำเร็จรูป เส้นใย ปั่นทอ เพอร์นเจอร์ และเครื่องตกแต่ง โรงพิมพ์และการพิมพ์ต่าง ๆ

2. อุตสาหกรรมสินค้าขั้นกลาง (Intermediate Goods Industries) เช่น ผลิตภัณฑ์ไม้ เยื่อกระดาษ และผลิตภัณฑ์กระดาษ ยางและผลิตภัณฑ์ยาง เคมี ผลิตภัณฑ์เส้นแร่โลหะ ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันปิโตรเลียม

3. อุตสาหกรรมสินค้าประเภททุน (Capital Goods Industries) เช่น ผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์แปรรูปเหล็ก และโลหะอื่น ๆ เครื่องจักร เครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์การขนส่ง

4. อุตสาหกรรมอื่น ๆ (Miscellaneous Industries) เช่น การประมง ปศุสัตว์ โรงแรม การขนส่ง การก่อสร้าง ชุคคิน หินทราย เหมืองแร่ ไฟฟ้า แกลส ใยน้ำ ฯลฯ

วงเงินกู้

บริษัทจะใหญ่เพื่อนำไปใช้ในการก่อให้เกิดสินทรัพย์ประจำมากกว่าจะส่งเสริมให้นำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน

วงเงินกู้ขั้นต่ำ 1,000,000 บาท

วงเงินกู้ขั้นสูง 64,000,000 บาท

เงินกู้ขั้นสูงของผู้ขอกู้ 1 ราย จะต้องเป็นไปตามนโยบายของบริษัท คือ ต้องไม่เกิน 25 % ของเงินกองทุนของบริษัท บริษัทใหญ่ยืมทั้งเงินบาทและเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ในกรณีที่ต้องใช้เงินตราต่างประเทศ เพื่อซื้อเครื่องอุปกรณต่าง ๆ การกู้เงินตราต่างประเทศนั้น ผู้ขอกู้จะได้รับ การค้ำประกันการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน โดยที่ผู้ขอกู้จะชำระหนี้ ในอัตราแลกเปลี่ยนที่ตกลงไว้กับบริษัท ไม่ว่าอัตราแลกเปลี่ยนจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้

บริษัทได้ปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยให้เหมาะสมกับสภาวะการณทั่ว ๆ ไป อยู่ตลอดเวลา อัตราดอกเบี้ยปัจจุบัน ซึ่งประกาศใช้ตั้งแต่ 19 พฤษภาคม 2519 เป็นต้นมา คือ

โดยทั่วไปสำหรับเงินบาท บริษัทคิดในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 ต่อปี

โดยทั่วไปสำหรับเงินตราต่างประเทศ บริษัทคิดในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 ต่อปี เช่นกัน (อัตรานี้รวมถึงความเสี่ยงจากการแลกเปลี่ยนเงินตรา) แต่หากโครงการ ใดใช้เงินกู้จากธนาคารเอ็กซิมแบงก์ - อิมพอร์ตแห่งประเทศไทย (Exim Bank) ก็จะ คิดในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 10.5 ต่อปี และโครงการใดที่เป็นโครงการเกษตร - อุตสาหกรรม ก็จะคิดในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 11 ต่อปี

สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินตราต่างประเทศนั้น บริษัทมีสัญญาค้ำประกันการ เสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนกับกระทรวงการคลัง (ตามข้อตกลง ระหว่างบริษัทกับกระทรวงการคลัง และพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลัง ในการค้ำประกัน พ.ศ. 2510) เป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการไม่ต้องพะวงถึง อัตราแลกเปลี่ยน เมื่อครบกำหนดชำระคืนเงินต้นแต่ละงวด

อัตราดอกเบี้ยนี้เป็นอัตราคงที่ เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้ทำสัญญาเงินกู้ไว้กับบริษัทในอัตราใด บริษัทก็จะใช้อัตรานี้ในการคำนวณดอกเบี้ยกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจนกว่าจะผ่อนชำระคืนเงินที่กู้ไปหมด แม้ว่าในระยะเวลาดังกล่าว อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของบริษัทจะมีการเปลี่ยนแปลง การชำระดอกเบี้ย ชำระทุก 3 เดือน นับแต่เบิกเงินกู้ครั้งแรก และชำระเฉพาะดอกเบี้ยของวงเงินที่ได้ออกไปแล้วเท่านั้น

ระยะเวลาการกู้

บริษัทกำหนดระยะเวลาในการกู้เงิน โดยพิจารณาผลตอบแทนของกิจการเป็นเกณฑ์ ซึ่งอาจเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 2 ปี ถึง 15 ปี โดยมีระยะปลอดการชำระเงินต้นตามสมควรแก่กิจการและโครงการ

การชำระคืนเงินกู้

ผู้กู้ผ่อนชำระเงินต้นคืนเป็นงวดทุก ๆ ครึ่งปี หรือ 1 ปี ตามฐานะการเงินของกิจการ และการประเมินผลกำไรที่บริษัทได้ทำล่วงหน้าไว้เป็นเวลาหลาย ๆ ปี

หลักประกันเงินกู้

ในกรณีทั่วไป บริษัทจะพิจารณาหลักทรัพย์ที่จะใช้เป็นหลักประกันเงินกู้ดังต่อไปนี้

1. ที่ดิน
2. อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างของกิจการ
3. เครื่องจักร และอุปกรณ์
4. หนังสือค้ำประกันของธนาคารที่มีชื่อเสียงและบริษัทเห็นชอบ

วิธีการกู้เงินจากบริษัท

1. บริษัทจะพิจารณาด้วยการสัมภาษณ์สอบถามในเบื้องต้นว่า คำร้องขอเงิน

นั้นอยู่ในข่ายที่บริษัทจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินหรือไม่

2. บริษัทจะสอบถามรายละเอียดจากผู้ขอกู้เพื่อจะได้เข้าใจโครงการอย่างถูกต้อง
3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเคราะห์โครงการจะช่วยทำการศึกษาโครงการอุตสาหกรรมนั้นโดยละเอียด เพื่อให้การวางแผนโครงการเป็นไปอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิชาทั้งทางด้านเทคนิคการผลิต การเงิน การจัดการ และการเศรษฐกิจ
4. ฝ่ายจัดการของบริษัทจะเสนอโครงการเงินกู้พร้อมทั้งคำเสนอแนะไปยังคณะกรรมการบริษัท เพื่อพิจารณาอนุมัติ
5. ลงนามในสัญญาเงินกู้เมื่อคณะกรรมการบริษัทพิจารณาอนุมัติแล้ว
6. การจ่ายเงินกู้
7. เจ้าหน้าที่ของบริษัทจะติดตามโครงการเงินกู้ที่อนุมัติไปแล้วอย่างละเอียด จนกว่าผู้ขอกู้จะชำระหนี้หมด

การใช้เงินกู้ซึ่งได้รับจากบริษัท

บริษัทไม่สนับสนุนการนำเงินไปชำระหนี้ ค่าลงทุนโครงการที่ได้รับอุปการะจากแหล่งเงินทุนอื่น บริษัทซึ่งได้รับเงินไปตอมนำไปใช้ในลักษณะดังนี้ คือ

1. ซื้อที่ดิน หรือปรับปรุงที่ดินที่ตั้งโรงงาน
2. สร้างอาคารโรงงาน
3. ซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์
4. ไซเป็นทุนหมุนเวียนบางส่วน

จะเห็นได้ว่า โครงการที่จะเสนอเข้ามาเพื่อขอความช่วยเหลือทางการเงินจากบริษัทจะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัทหรือไม่นั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับประเภทอุตสาหกรรมที่บริษัทมีนโยบายให้ความช่วยเหลือแล้ว สิ่งที่สำคัญจะขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์โครงการ ซึ่งจะได้กล่าวโดยละเอียดถึงหลักการ และวิธีการวิเคราะห์ในบทต่อไป